

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 12. travnja 2006.

Vazmeno trodnevlje kao najviša objava Boje ljubavi prema čovjeku

Draga braćo i sestre!

Sutra počinje Vazmeno trodnevlje, koje je stoer čitave liturgijske godine. Potpomognuti svetim obredima Velikog četvrtka, Velikog petka i svečanoga vazmenog bdijenja, ponovno ćemo proivjeti otajstvo muke, smrti i uskrsnuća Gospodinova. Ovi dani u nama mogu ponovno probuditi još ivlju elju da prionemo uz Krista te ga velikodušno slijedimo, svjesni činjenice da nas je On ljubio sve do davanja svoga ivota za nas. Što su doista događaji koje Vazmeno trodnevlje stavlja pred nas, ako ne najviša objava te Boje ljubavi prema čovjeku? Pripremimo se stoga za proslavu Vazmenoga trodnevlja prihvaćajući pouku sv. Augustina: "Promisli sada paljivo o tri sveta dana razapinjanja, ukopa i uskrsnuća Gospodinova. Od ta tri otajstva, u sadašnjem ivotu izvršavamo ono čemu je simbol kri, dok po vjeri i nadi izvršavamo ono čemu je simbol ukop i uskrsnuće" (Epistola 55, 14, 24: Nuova Biblioteca Agostiniana (NBA), XXI/II, Rim 1969, str. 477).

Vazmeno trodnevlje započinje sutra, na Veliki četvrtak, večernjom misom "Večere Gospodnje", premda se i ujutro obično odrava znakovito liturgijsko slavlje, misa posvete ulja, za koje, okupljeno oko biskupa, svo svećenstvo jedne biskupije obnavlja svećenička obećanja, te sudjeluje u blagoslovu ulja za pomazanje katekumena i bolesnika i za krizmu. Osim ustanovljenja svećeništva, ovoga se dana spominjemo potpunoga prinosa sebe samoga što ga je Krist učinio čovječanstvu u sakramentu euharistije. Te iste noći kad je bio predan, On je ostavio novu zapovijed - "mandatum novum" - zapovijed bratske ljubavi, izvršivši dirljiv čin pranja nogu, koji podsjeća na ponizno sluenje robova. Ovaj jedinstveni dan, koji podsjeća na velika otajstva, zaključuje se euharistijskim klanjanjem, na spomen Gospodinove smrtne borbe u Getsemanskom

vrta. Obuzet velikom tjeskobom, kako pripovijeda Evanđelje, Isus je od svojih traio da bdiju s njime u molitvi: "Ostanite ovdje i bdijte sa mnom" (*Mt 26,38*), no učenici su pozaspali. Bio je to za njega čas napuštenosti i samoće, nakon kojega je, usred noći, slijedilo uhićenje i početak bolnog hoda prema Kalvariji.

Veliki petak je usredotočen na otajstvo Muke. To je dan posta i pokore, sav usmjeren na promišljanje o Kristu na kriju. U crkvama se navješćuje izvještaj o Muci i odjekuju riječi proroka Zaharije: "Gledat će onoga koga su proboli" (*Iv 19,37*). U probodenom srcu Otkupiteljevu, piše sv. Pavao, skrivena su "sva bogatstva mudrosti i spoznaje" (*Kol 2,3*), dapače, "u njemu tjelesno prebiva sva punina boanstva" (*Kol 2,9*). Stoga apostol moe odlučno tvrditi da ne eli znati što drugo "osim Isusa Krista, i to raspetoga" (*1 Kor 2,2*). Doista, kri objavljuje "Duinu i Širinu i Visinu i Dubinu" ljubavi koja nadilazi svako znanje te nas ispunjava "svom Puninom Bojom" (*Ef 3,18-19*). U otajstvu Raspetoga "ostvaruje se ono okretanje Boga protiv sebe sama, pri čemu on daruje sebe, kako bi pridigao i spasio čovjeka. To je ljubav u svome najradikalnijem obliku" (*Deus caritas est*, 12). Kristov kri, piše sv. Leon Veliki, "izvor je svih blagoslova i uzrok svih milosti" (8. govor o mucij Gospodinovoj, 6-8; PL 54, 340-342).

Na Veliku subotu, duhovno se sjedinjujući s Marijom, Crkva ostaje u molitvi uz grob, gdje lei nepokretno tijelo Sina Bojega, kao da počiva nakon stvoriteljskog djela otkupljenja, ostvarenog njegovom smrću (usp. *Heb 4,1-13*). Kasno noću započet će svečano vazmeno bdjenje, za kojeg će u svakoj crkvi odjeknuti radostan pjev Slave i uskrsnoga Aleluja koji će se uzdići iz srdaca novih krštenika i čitave kršćanske zajednice, radosne zbog Kristova uskrsnuća i zbog njegove pobjede nad smrću.

Draga braćo i sestre, poradi plodonosnog slavlja Uskrsa, Crkva trai od vjernika da ovih dana pristupe sakramentu pokore. U drevnoj kršćanskoj zajednici, na Veliki četvrtak odravao se obred pomirenja pokornika što ga je predvodio biskup. Povijesni su se uvjeti svakako promijenili, no priprema na Uskrs uz dobru ispovijed ostaje čin kojem valja priznati njegovu vrijednost. Svjesni da smo grešnici, ali puni pouzdanja u boansko milosrđe, dozvolimo da nas Krist pomiri kako bismo još snanije mogli uivati u radosti što nam je On daje svojim uskrsnućem. Njegovo oproštenje, što nam se daruje u sakramentu pokore, izvor je mira te nas čini apostolima mira u svijetu u kojem, naalost, i dalje postoje podjele, patnje i tragedije prouzročene nepravdom, mrnjom i nasiljem. Znamo, međutim, da zlo nema posljednju riječ, jer će pobijediti Krist raspeti i uskrsli, a njegova se pobjeda očituje u sili milosrdne ljubavi. Podrani ovom sigurnošću, moći ćemo se još odvanije i s većim poletom zauzeti u izgradnji društva nadahnutog evanđeljem.

Ovo je moja nada od srca za sve vas, draga braćo i sestre, dok vam elim da se s vjerom i pobonošću pripravite za skorašnje uskrsnje blagdane. Neka vas prati Blaena Djevica Marija koja je, nakon što je svoga boanskoga Sina pratila u času muke i kria, podijelila i radost njegova uskrsnuća.

Pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Pozdravljam sve hrvatske hodočasnike. Spasitelj naš, svojom smrću na kriju oprostio nam je grijehe, a uskrsnućem darovao novi ivot. Predragi, utisnite u srce tu njegovu ljubav kao svoje najvrjednije blago. Hvaljen Isus i Marija!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana